

Musikförläggaren

2009/01

Nyheter från SMFF

**OCH
VINNAREN
ÄR...**

SOM
– Sveriges
Oberoende
Musikproducenter

**EUROPEISKA
KOMMISSIONENS KRAV**

Möte mellan genrer

Jesper Nordin & Nicke Andersson

Ledare

FOTO: Peter Hallbom

När detta skrivs har det gått en vecka sedan Kulturutredningen presenterades. Under den veckan har en lång rad uttalanden gjorts och om-dömen fällt. Somliga har berömt utredarna för deras mod, medan andra dömt ut deras arbete som illa tänkt. Inget konstigt med det, många av dem som har åsikter representerar intressen vars verksamheter är starkt beroende av utredningens resultat.

Vad har då en statlig kulturutredning för relevans för SMFF och dess medlemmar? Rätt liten kan det tyckas, åtminstone i direkt mening. Men indirekt har exempelvis fonogramstödet gynnat även oss, då stöd till smalare fonogramutgivning gjort att även våra nischade upphovsmäns musik blivit utgiven i klingande form. Men ett riktat musikförlagsstöd har det aldrig funnits.

När vi diskuterar detta måste vi emellertid ha klart för oss att kompositionsbeställningar, tonsättarstipendier och stöd till fria grupper och fasta ensembler har varit av betydelse också för

oss. Utan den stimulans som sådana stöd givit upphov till, i flera led, hade våra medlemmar som är aktiva på den klassiska eller nutida konstmusikens områden inte haft samma möjlighet till egen utgivning eller lokal representation av utländska förlags utgivning.

Men viktigare än någonting annat är ändå frågan om den nya Kulturutredningen kan öppna för en ny beskrivning av kulturens betydelse för individ och samhälle, eftersom det i slutändan är den övergripande bilden av kulturen i samhället som avgör om villkoren för kulturlivet och kulturarbetarna ska kunna förändras. Vi saknar en sådan bild idag!

Många av oss som varit med ett tag har vant oss vid paradoxen att kulturyttringar, som alltid rankas så högt i enskilda människors liv, sällan hittar den plattform i det politiska livet som speglar denna ranking. Istället har vi anpassat oss till myten att kulturen som samhällsbärande fundament så till den grad hör till överbyggnaden att den helt enkelt inte kan ges samma politiska ställning som låt säga näringsliv, arbetsmarknad, miljö eller utbildning. Men då har man knappast förstått kulturens potential, utan snarare givit efter för föreställningen att kultur är en lång räckta enskildheter och evenemang (ett musikstycke, en skiva, en bok, en föreställning, en festival etcetera) vars egenvärde för individen eller gruppen får räcka. I den bilden kan man inte ens ana en politisk ansats till kultur som verkligt kitt i samhällsbygget, till kultur som arbetsmarknad, till kultur som näringsliv, till kultur som miljö, till kultur som oslagbart medium för främjandet av demokrati. Etcetera.

Med denna endimensionella inställning till kulturen, som så länge präglat den exekutiva makten i vårt land (med enskilda lysande undantag), kan man inte begära att det ska kunna växa fram en

kår av professionella kulturpolitiker som förmår ändra dagordningen. Men någonstans måste man börja, för det är ingenting annat än samhälleligt resursslöseri att acceptera att så många kreativa människor ännu i det 21a århundradet tvingas leva ett arbetsmarknadsmässigt skuggliv inom vår svenska kultursektor.

Kulturen är missförstådd som politisk kraft. Detta kan dock förändras bara genom ett politiskt tryck underifrån. Men också strukturella förändringar uppifrån kan ha positiv verkan, även i det fall det inte sker till uppenbar följd av ett tryck underifrån.

Den centraliseringsiver som är uppenbar i Kulturutredningen må ha förskräckande förebilder på annat håll i världen, men låt oss för allt i världen ge den en chans. För hur man än går till väga, vare sig trycket kommer underifrån eller uppifrån eller från båda hållen samtidigt, är det ändå alltid kulturens innehåll och kvalitet som ytterst avgör människors engagemang.

Skulle det då visa sig att en samling av kulturadministrativ kompetens i färre men större enheter och en vilja att se kulturen som aspekt av andra samhällsföreteelser har just den förlösande verkan som utredarna säger sig vilja uppnå, ja då är jag den förste att buga mig å mina medlemmars vägnar.

Under tiden fortsätter vi med vår diversifierade verksamhet inom praktiskt taget alla etablerade musikområden.

Kjell-Åke Hamrén Ordförande SMFF

SVENSKA MUSIKFÖRLÄGGAREFÖRENINGEN

Utgivare: SMFF, Box 27327, SE -102 54, Sandhamnsgatan 79, +46(0)8 783 88 00, info@smff.se, www.smff.se

Musikförläggaren

2009/01

Projektledare:
Anders Lundquist

Skribenter i detta nummer:
Johan Bergby
Ida-Lee Brandel
Kjell-Åke Hamrén
Anders Lundquist

Omslagsfoto:
Martin Lundström

Fotograf:
Martin Lundström
Peter Hallbom
Mattias Franzén

Ansvarig utgivare:
Kjell-Åke Hamrén

Grafisk form:
Andy Gunnarsson

Tryckeri:
EkotryckRedners AB

SMFF är de svenska musikförlagens branschorganisation.

SMFF är huvudman för STIM, tillsammans med upphovsmännens föreningar, FST & SKAP.

SMFF representerar musikförläggarna i många andra organisationer samt i den internationella musikkonfederationen ICMP.

OCH VINNAREN ÄR...	4
OMFÖRHANDLA ALLA BILATERALA AVTAL	7
SOM – Sveriges Oberoende Musikproducenter	8
MÖTET mellan Jesper Nordin och Nicke Andersson	10
JURIDIK MED JOHAN	14
TILL SIST · Notiser	16

Musikförläggaren är tillbaka, med delvis nytt utseende och innehåll. Vi fortsätter givetvis att göra nedslag i musikjuridikens värld samt kommentera och informera om politiska spörsmål - denna gång bland annat bilaterala avtal och Kulturutredningen. Men vi inleder också en ny artikelserie, med arbetsnamnet Mötet, i vilken vi sammanför upphovsmän från olika musikaliska världar för ett ingående samtal. Dessutom fortsätter vi vår oregelbundet återkommande presentation av de musikorganisationer som döljer sig bakom mer eller mindre välbekanta förkortningar. Denna gång har turen kommit till SOM. Och vet du inte vad det står för, är det bara ett tecken på att serien kommer till nytta.

FOTO: Martin Lundström

Välkomna in!
Anders Lundquist
Projektledare

Och vinnaren är...

Under några hektiska veckor i början av 2009 hyllades artister och upphovsmän av Sveriges musikbransch. Fyra tunga musikpriser med olika karaktär delades ut under fyra vitt skilda galor. Musikförläggaren presenterar här en sammanfattning ur SMFF:s perspektiv och passar på att gratta de medlemsförlag som delat sina upphovsmäns framgångar. Universal Music Publishing, EMI Music Publishing Scandinavia och Sony/ATV Music Publishing Scandinavia tillhör de förlag som varit mest framgångsrika under 2008 enligt säsongens prisutdelningar. Och indieförlagen är inte långt efter.

Musikförlagen kommer oftast i skymundan på dessa galor, men gläds naturligtvis oerhört när deras upphovsmän får pris. Ofta samarbetar låtskrivare från olika förlag på artisters album och därför kan flera förlag "fira" när "deras" artister vinner. Påfallande många av våra stora svenska artister skriver dock sitt material själva, eller i samarbete med en eller flera låtskrivare. En sådan som Robyn har många co-writers, medan Amanda Jenssen funnit ett bollplank i den jämförelsevis mycket rutinerade Pär Wiksten, som vi känner från The Wannadies.

Först ut, den 9 januari, var Grammisgalan, skivbolagens tv-sända gala som arrangeras av IFPI. Grammisgalan är Sveriges äldsta musikpris och har delats ut sedan 1969 (med uppehåll för åren 1973-1986). Vinnare i 19 kategorier koras både efter jurymedlemmarnas åsikt och genom folkets röster. Dessutom delas specialpriser ut i två kategorier. De stora vinnarna blev Kleerup, som kammade hem tre Grammisar i kategorierna årets nykomling, kompositör och producent, och Anna Ternheim som blev årets kvinnliga artist samt vann priset årets album för *Leaving On A Mayday*.

Drygt en vecka senare var det dags för P3 Guld-galan som arrangerats av Sveriges Radio sedan 2003. Galan har vuxit ordentligt från tidigare år och sändes av SVT från Scandinavium i Göteborg. Även P3 Guld-vinnarna röstas fram av jurygrupper tillsammans med P3:s lyssnare. Nio stycken priser delades ut av vilka Håkan Hellström ärades med två stycken för årets artist

och årets liveartist. Hellström hade dessutom kammat hem Grammisen för årets manliga artist veckan innan. Även för Afasi & Filthy samt In Flames fortsatte framgångarna i deras respektive kategorier genom P3 Guld-priser.

2009 års fjärde vecka bjöd på folkliga Rockbjörnen. Aftonbladets pris har delats ut sedan 1979 och firade 30 år med stor fest på Cirkus i Stockholm. Rockbjörnen delas ut i åtta svenska och fyra utländska kategorier samt ett hederspris och röstas enbart fram av svenska folket. Även här kammade Håkan Hellström hem två priser (årets album för *För Sent För Edelweiss* och årets liveakt) vilket också Amanda Jenssen gjorde (årets nykomling och kvinnliga artist). Takida tog hem årets grupp och Lars Winnerbäck blev årets manliga artist.

Sist, och också minst, ut bland de fyra musikpriserna var Manifestgalan som firade den 6:e februari på Nalen i Stockholm i regi av SOM och Fritz's Corner. Manifestpriset har delats ut sedan 2003 och är, tillsammans med P3 Guld, yngst i sammanhanget. Indiefanan hölls högt när 14 indieartister fick sina Manifestpris. Vinnarna av priset utses av en jury bestående av journalister och arrangörer. Dessutom delades pris ut till bästa label. Frida Hyvönen fick pris för årets pop, Chords undanhöll storslamen från Afasi & Filthy genom att vinna priset för årets hiphop och systrarna Söderberg i First Aid Kit fick pris i kategorin årets singer/songwriter.

forts. →

Sammantaget blev årets prisskörd mycket lyckad för Håkan Hellström och Kleerup. Robyn fick ta emot sitt andra pris för bästa liveartist under Manifestgalan efter att tidigare tagit hem Grammis. Style of Eye blev också han dubbelt belönad i kategorin Dance (P3 Guld och Manifest).

Noterbart är att kategorierna varierar väldigt mellan de olika prisgalorna. Manifestgalan har störst genbredd med 12 olika musikkategorier medan Grammisgalan är bäst av de fyra på att hylla upphovsmän med kategorier som årets textförfattare, kompositör etcetera. I årets upplaga fick Kleerup priser i kategorierna årets kompositör och årets producent. Årets textförfattare gick till Annika Norlin (Säkert!) och ny kategori för 2009 var Grammis för årets elektroniska producent som kammades hem av Eric Prydz. Grammis och Rockbjörnen skiljer fortfarande på manliga och kvinnliga artister, något som Manifest aldrig gjort, medan P3 Guld i år slog ihop dessa två kategorier till "årets artist". Nämnvärt är också att Rockbjörnen och Manifest båda delar ut ett MySpace-pris till årets osignade band.

Bästa liveakt är den kategori som alla galorna delar och det var jämnt lopp mellan Robyn (Grammis, Manifest) och Håkan Hellström (P3 Guld och Rockbjörnen). Årets nykomlingar blev Kleerup (Grammis), Lykke Li (P3 Guld) och Amanda Jenssen (Rockbjörnen).

Gemensamt för alla galor är att artisten är i fokus. Vi på Musikförläggaren fokuserar mer på upphovsmän och låtar och är därför extra intresserade av kategorin "årets låt". Vinnarna blev "Jennie Let Me Love You" med E.M.D (Grammis), Markus Krunegårds låt "Jag Är En Vampyr" (P3 Guld) och "Feelgood" med Ola Svensson (Rockbjörnen).

Nedan följer ett försök till en sammanfattning över 2008 års framgångar.

Upp i topp seglar, icke förvånande, Universal Music Publishing med hela 13 priser för upphovsmän som Håkan Hellström, Kleerup, Robyn, Herbert Munkhammar (Afasi), Chords och Soundtrack Of Our Lives (som vann en Grammis som årets grupp).

Sony/ATV Music Publishing Scandinavia delar andraplatsen med EMI Music Publishing Scandinavia då båda fått fyra priser var. Sony/ATV för samarbeten med Amanda Jenssen, Takida (Rockbjörnen) och Grammis för årets låt. EMI Music Publishing Scandinavia för Anna Ternheim och genom samarbeten med årets textförfattare Annika Norlin (Säkert!/Grammis) och årets nykomling Lykke Li (P3 Guld).

Även tredjeplatsen delas, denna gång av independentförlagen Scandinavian Songs och Bonnier Music Publishing med tre priser vardera. Scandinavian Songs med Magnus Lidehäll, andra halvan av Afasi & Filthy, samt samarbetet med Movitz som vann Manifestpriset i kategorin årets rytm. Bonnier Music Publishing med samarbetet med vinnarna av årets dance, Style of Eye, och årets jazz E.S.T (Grammis).

Vi gratulerar även Air Chrysalis Scandinavia AB och Peermusic till priserna för årets låtar, Kobalt till In Flames två priser (Grammis, P3 Guld), Warner/Chappell Music Scandinavia AB för Abalone Dots som tog hem en Grammis för årets folkmusik/visa samt United Stage för Lars Winnerbäck som blev årets manliga artist på Rockbjörnen.

Efter en intensiv månad av priser och åter priser tackar vi för årets festkavalkad... men bara för att samla krafter till Musikförläggarnas eget pris som i år delas ut i början av november.

Ida-Lee Brandel

PRISPALLEN!

- 5 priser – **Håkan Hellström** (1 Grammis, 2 P3 Guld, 2 Rockbjörnar)
- 3 priser – **Kleerup** (3 Grammis)
- 2 priser – **Robyn** (1 Grammis, 1 Manifest)
- 2 priser – **In Flames** (1 Grammis, 1 P3 Guld)
- 2 priser – **Afasi & Filthy** (1 Grammis, 1 P3 Guld)
- 2 priser – **Style of Eye** (1 P3 Guld, 1 Manifest)
- 2 priser – **Anna Ternheim** (2 Grammis)
- 2 priser – **Amanda Jenssen** (2 Rockbjörnar)

ÅRETS LÅT!

- Grammis** – "Jennie Let Me Love You" med E.M.D. Text och musik: Michel Zitron (Air Chrysalis), Tobias Gustavsson (Aesona Publishing Edit/Sony/ATV)
- P3 Guld** – "Jag Är En Vampyr" av och med Markus Krunegård (Manus)
- Rockbjörnen** – "Feelgood" med Ola Svensson Text och musik: Jonas Myrin, Tony Nilsson (Peermusic)

Europeiska Kommissionens krav:

Omförhandla alla bilaterala avtal

*Europeiska Kommissionen har nyligen ålagt Stim och andra sällskap att omförhandla alla bilaterala avtal. Kommissionen vill att de territoriella begränsningarna i nuvarande avtal skall utvidgas, alternativt slopas. Om sällskapen inte lyckas möta Kommissionens förväntningar hotar Kommissionen med böter (som kan uppgå till högst 10% av årsomsättningen för en femårig retroaktiv period). Musikförläggaren bad Stim:s vd **Kenth Muldin** utveckla det hela närmare.*

FOTO: Mattias Franzén

Vad innebär åtgärderna rent konkret?

– Kommissionen vill ha konkurrens mellan sällskapen om musikanvändare. Det uppnår man om flera sällskap i Europa har samma rättigheter att sälja för flera länders territorier. Risken för musikförlag och upphovsmän är att en sådan konkurrens slår ut de mindre och medelstora sällskapen från marknaden för internationella rättigheter samt kan innebära en nedåtgående tariff-spiral

Finns det olika besked från Kommissionen?

– Ja. Olika så kallade direktorat har olika inställningar. Direktoratet för konkurrens vill bryta upp de nationella monopolen och via böteshot öppna för konkurrens om licenstagare. Direktoratet för den interna marknaden vill att sällskapen ska konkurrera om rättighetshavare men inte riskera en konkurrens om tariffer ut mot licenstagare. Kommissionen är inte samordnad i sin inställning men man måste komma ihåg att det är Direktoratet för konkurrens som sitter på maktmedlen.

Vad har Kommissionens åtgärder resulterat i än så länge?

– Heltäckande nationella licenser på onlineområdet kan idag inte ges av något sällskap. Några musikförlag har dragit bort rättigheter från nationella sällskap. Många licenstagare som har gränsöverskridande musiktjänster behöver därmed skaffa licenser från alla berörda nationella sällskap samt förlagsrättigheter direkt från de sällskap som innehar dessa. I praktiken har tyvärr betalningar från t ex iTunes försenats kraftigt eftersom en repertoarbaserat licensiering kräver att all fakturering utgår från samma verkdo-

kumentation hos de inblandade parterna. Sådan harmoniserad verkdokumentation hos förlag och sällskap finns inte idag vilket gör att fakturor som avser andelar i verk riskerar att överstiga 100% av tariffen.

Vad tycker Stim om nuvarande situation?

– Konkurrens om rättighetshavare är helt OK. Stim implementerar Kommissionens beslut till 100% genom att omförhandla alla bilaterala avtal. De nya avtalen måste vara konstruerade på ett sådant sätt att Stims medlemmar tillförsäkras ersättningar i enlighet med nationella tariffer. Det är förstärkt att några musikförlag valt att placera sina onlinerättigheter hos endast ett eller några sällskap för att förbättra insynen i och kontrollen över betalningsflöden och tariffer. Stim arbetar hårt för att lösa den nuvarande oacceptabla situationen med försenade betalningar och oklarheter i verkdokumentationen.

Vilka vägar finns det in i framtiden?

– En repertoarbaserad licensiering förutsätter att en samordnad licensieringsportal för licenstagare skapas genom vilken alla rättigheter kanaliseras. Denna portal måste kombineras med ett högeffektivt back office som innehar en auktoritativ databas över verkdokumentation och som kan processa alla volymer snabbt och billigt. Ett sådant back office skapas genom Stims samarbete med PRS i ICE. Dessutom bör den traditionella Nordiska modellen att via NCB såsom "hub" samarbeta om licensiering över landsgränser i Norden och Baltikum vidareföras in i onlineworlden.

Mats Hammerman och Jonas Sjöström FOTO: Martin Lundström

SOM

– Sveriges Oberoende Musikproducenter

I Musikförläggarens presentationer av musikbranschens olika organisationer har turen nu kommit till SOM – Sveriges Oberoende Musikproducenter.

Vi träffar Ordförande Jonas Sjöström och Vice Ordförande Mats Hammerman, som båda verkligen är hundra procentigt förknippade med just oberoende skivbolag. Sjöström har arbetat på MNW i 20 år och är nu uppe i tio år med Playground Music. Han var ordförande för SOM 1980-1999 och återtog förra året samma roll. Han har även varit utomlands, men även då enbart på oberoende skivbolag.

Mats Hammerman personifierar för de flesta skivbolaget Massproduktion. Bolaget, som han grundade för 30 år sedan, är fortfarande baserat i ursprungsstaden Sundsvall. Även om han ofta besöker Stockholm, inte minst för de styrelsemöten som sker varannan månad och den årliga stämman, en mötesplats som även rymmer seminarier.

Det är efter ett av SOM:s styrelsemöten som vi träffar de båda herrarna. SOM är organiserat som en ideell förening. Föreningen hette tidigare NIFF och grundades 1974. Nära 300 oberoende bolag (alltså sådana som inte tillhör de multinationella så kallade majorbolagen) är medlemmar i SOM. Kontaktuppgifter till samtliga finns på dess hemsida.

SOM:s huvudsakliga verksamhet går ut på att informera, ge viss juridisk hjälp, arbeta

fram avtal samt tillvarata medlemmarnas gemensamma intressen i största allmänhet. Längre var ett stort uppdrag att se till att radiopengar och videopengar utbetalades automatiskt. Nu är det de nya digitala medierna som är den stora utmaningen att ”få ordning på”. Utöver styrelsemötena arrangerar man tillsammans med Fritz’s Corner även Manifestgalan, Sveriges oberoende musikpris, uppvaktar olika kulturinstanser och har representanter i andra sammanhang. Till exempel IFPI där SOM kollektivt är medlemmar.

De var också en av initiativtagarna till bildandet av Export Music Sweden (ExMS) som numera samordnar bolagens deltagande i olika utländska mässor och försöker samordna insatserna för att nå en internationell uppmärksamhet för svensk musik.

SOM är också en av initiativtagarna till bildandet av en Europeisk organisation, IMPALA, för oberoende skivbolag som formellt bildades i januari 2001 och har lyft upp många frågor på en europeisk nivå, exempelvis målet att genomföra sänkt moms på fonogram. SOM har även varit med och startat en världsorganisation för oberoende skivbolag, WIN.

– Vi jobbar i Sverige tätt ihop med IFPI, Svenska gruppen och Swedish Label Rights. Det sistnämnda är den lokala sidan av den internationella organisationen Merlin, vilka tillvaratar de oberoende producenternas intressen inom så kallad New Media: exempelvis YouTube, MySpace och Last FM samt har en del nordiska samarbeten.

Sjöström påpekar att det skulle behövas en halvtid på exempelvis Kulturrådet, eller någon annan instans, för att arbeta med New Media. Det är mycket snårigt för de små bolagen att göra det och SOM har i egenskap av ideell organisation inte resurserna.

– Är det någon gång det behövs pengar så är det i samband med digitaliseringen.

– Det är en kulturpolitisk fråga om vi vill kunna fortsätta föra ut svensk musik i världen. Andra stöd blir ganska verkningsslösa om man inte vet hur det fungerar. Frågan är vem som ska betala för att sammanställa och föra ut informationen. Inget bolag kan ju helt gratis fixa ett seminarium för sina kompisar, säger Sjöström.

Tror de att folk generellt vet vad SOM är? Svaret kommer snabbt:

Bland skivbolagen – ja, i och utanför övrig musikbransch – nej.

Har ni något samarbete med SMFF?

– Vi har gjort några grejor tillsammans, bland annat Guldägget, reklambranschens musikpris. I övrigt är det mest att vi försöker hålla dem informerade om vår verksamhet och vice versa, konstaterar Hammerman.

Många av SOM:s medlemmar har även förlagsverksamhet, även om den ofta är relativt liten.

– Jag tror att många upplever sig själva mer som skivbolag, eftersom det är i den egenskapen de ofta gör de största investeringarna och tar de största riskerna. Därför blir det mer tryck på den verksamheten, tror Sjöström.

– Spelreglerna är mer klara på förlagssidan, det finns färre frågor man kan förhandla om, konstaterar Hammerman. Men det är många förlag som kommit med i SOM de senaste åren. Kravet för att få vara med är i och för sig att man har skivutgivning men det är det många förlag som har.

– Rollerna håller på att gå ihop mer mellan skivbolag, förlag och management, konstaterar Sjöström.

Klichébilden av de oberoende bolagen är att de är idealister som bara jobbar med musik de personligen gillar samt jobbar snabbt och smidigt, medan majorbolag förutsätts vara trögare och mer ”kommersiella”. Sant eller falskt?

– Både sant och falskt, ler Hammerman. Men de motsättningar som finns i vissa länder är inte så stora i Sverige, vi lever snarare i symbios med dem. De har sin funktion. Men visst finns det områden där de under en period fått härja lite väl fritt!

– Det finns ”bra” och ”dåliga” människor på båda hållen, påpekar Sjöström. Däremot är det ofta så att majorbolagen har en styrningsprocess som gör dem mindre fria att agera. Å andra sidan är vår ”access to market” – och media – mer begränsad. Är man stor får man bättre villkor och mer uppmärksamhet. Våra medlemmar har inte samma muskler. Jag tror de flesta av våra medlemmar har en passion för mu-

siken, men inte nödvändigtvis alla. Vissa kanske gillar att tjäna pengar, att vara egenföretagare, ha kul eller helt enkelt har hamnat i just musikbranschen av en slump.

Det känns som om vi i kölvattnet av Pirate Bays illusion av altruism är tillbaka i ett synsätt där det åter anses ”fult” att tjäna pengar på musik. Sjöström tar till orda:

– För de ”ickekommersiella” bolagen handlade det inte ens under proggen om att det var ”fult” att tjäna pengar på musik, utan mer om att pengarna skulle investeras tillbaka i den egna verksamheten och finansiera annan musik. Något som blir svårt i och med fildelning. För många av medlemmarna i SOM handlar det också om ett hantverkskunnande som man vill få respekt och betalt för. Att finna guld-kornen och ta dem vidare, ungefär som lektörer som läser manuskript. Det är jobb som måste göras med både hjärta, hjärna och viss beräkning.

Många talar om att ta bort ”mellanhänderna”, som om skivbolag och förlag bara tog, men inte tillförde något i processen. Och media uppmuntrar ofta denna grovt förenklade bild.

– Skivbolaget är snarare ofta en partner och ett bollplank, där man i symbios arbetar fram ett resultat och tar gemensamma beslut, påpekar Hammerman.

Det är därmed knappast en slump att de artister som vinner priser alltid tenderar att tacka skivbolagsfolk med A&R-personerna i spetsen. Många är vi som menar att Prince fortfarande tillhört de största om han släppt in ett sådant bollplank, i stället för att släppa till synes oredigerade trippelalbum.

Till sist: Manifestgalan ägde i februari rum, för sjunde året i rad. Är SOM nöjda med årets gala?

– Det finns ett par saker som vi vill se över till nästa år: ljudet och det lite för lågmälda presentationen av de nominerade, säger Sjöström. Galan som sådan var trev-

lig, men det fallerade rent tekniskt. Så vi funderar på att göra om den till nästa år, kanske med sittande utdelning för att få koncentration. Men inget är bestämt. Vi har samlat in de olika synpunkterna och kommer att återkomma i frågan.

Anders Lundquist

PROGRAMFÖRKLARING FÖR SOM

– antagen vid årsmöte i SOM 2008-05-20

SOM ska:

1. Arbeta för att ge bästa möjliga förutsättningar för att driva musikproduktion i Sverige.
2. Arbeta för att främja internationell spridning av medlemmarnas musik.
3. Arbeta aktivt för att synliggöra SOM:s arbete och öka föreningens inflytande i Musik Sverige.
4. Genom information och upplysning öka respekten för upphovsrätten och rättighetshavarnas exklusiva rätt att själva bestämma hur deras verk sprids och exploateras. Tillsammans med andra organisationer verka för att alla rättighetsinnehavare stärker sin position då det gäller ersättningsfrågor vid användandet av musik i all media.
5. Verka för synsättet att musik är kultur. SOM anser att skivor och downloads ska ha 6 % kultur moms, som böcker, och inte diskrimineras med 25 % moms.
6. Delta i ett europeiskt och världsomspännande samarbete med besläktade organisationer för att bevaka medlemmarnas intressen internationellt.
7. Föra en dialog med myndigheter och organisationer om SOM-medlemmars verksamhet och deras betydelse för en stark mångfacetterad musikkultur.
8. Arbeta för en aktiv och ansvarstagande kulturpolitik som stödjer svenskt musikliv och värnar upphovsrätten.

Mötet

Jesper Nordin & Nicke Andersson

Musikförläggaren fick en idé. Att sammanföra två upphovsmän verksamma i vitt skilda musikaliska miljöer och se vad de har gemensamt, vad som skiljer dem åt och om de har något att lära av varandra.

Nicke Andersson, 36, var sångare, gitarrist samt huvudsaklig kompositör, och textförfattare i The Hellcopters, som efter 14 år av frustande rock'n'roll gjorde sin avskedsturné i höstas. Dessförinnan var han med och grundade dödsmetallpionjärerna Entombed, där han var trummis. En anledning till att han blev sugen på att ställa upp på just denna intervju var att den inte skulle handla om vad han har för planer efter The Hellcopters. Men vi anar alla att en arbetsmyra som Nicke knappast ämnar sitta sysslöslös.

Jesper Nordin, 37, är en av Sveriges mest framgångsrika yngre tonsättare av modern konstmusik. Hans orkesterverk har framförts runt om i världen av orkestrar som BBC Scottish Symphony Orchestra, Basel Symphony Orchestra, Sveriges Radios Symfoniorkester, Finlands Radios symfoniorkester, Trondheim Symfoniorkester med flera. Han skriver också regelbundet kammarmusik för några av världens främsta ensembler. Jesper har vunnit flera utmärkelser och var 2004-2006 Sveriges Radio P2:s Composer In Residence.

Trots att det bara skiljer ett år mellan dem i ålder, börjar Nicke ses som en veteran på rockscenen, medan Jesper tillhör de ”unga och lovande” tonsättarna.

– Men jag känner mig inte som en veteran, säger Nicke, när vi sammanför två av landets flitigaste musikskapare på ett kafé i centrala Stockholm.

– Jag har länge känt mig ung, men kan känna att det börjar tippa över lite nu, erkänner Jesper. Men det är inte så konstigt att man tenderar att känna sig som en ”underdog” när de kompositörer man jämförs med och som är normerande, har varit döda i 300 år!

– Det är ännu värre än Mick och Keith, skrattar Nicke.

Extra intressant är att Jespers och Nickes musikaliska banor inledes på samma ungdomsgård (i förorten Bredäng utan för Stockholm) och att de åren 1987-1988 till och med spelade med samma musiker. Samma startpunkt, olika vägval.

– Det hände så oerhört mycket under den där perioden, minns Nicke. På två år hade man gått från att ha pipröst till att ha spelat i London!

”Jag är skeptisk till de flesta musikaliska fusioner”

Nicke Andersson

Jesper Nordin och Nicke Andersson FOTO: Martin Lundström

– I mitt fall kan man säga att jag upptäckte att jag kunde skriva låtar men var sunkig på att lira, säger Jesper. Jag övade aldrig, men tyckte det var kul att skriva låtar. När jag funderade på hur jag skulle komma vidare var det till stor del ordet ”kompositör” som lockade och jag började göra efterforskningar om hur man kunde lära sig komponera. Min ursprungstanke var att utbilda mig inom komposition och sedan gå tillbaka till mina poplåtar! avslöjar Jesper.

– Ses du alltså fortfarande som en ”uppkomling”? säger Nicke och vänder sig till Jesper.

– Ung tonsättare är man tills man är 50 år gammal, konstaterar denne. Men det har förstås också att göra med att det är så långa utbildningar. Först musikvetenskap, sedan sex år på Ackis – Kungliga Musikhögskolan i Stockholm – och utomlands i flera år.

Det handlar med andra ord om runt tio år innan man kan komma igång och ”få det att snurra”. Innan Jesper gått sin huvudsakliga utbildning hade Nickes band hunnit bli föregångare för inte bara

en, utan två genrer inom rocken.

– Men utan att veta så mycket om klassisk musik fattar ju jag att det är lättare – om än inte helt lätt – att skriva en treackordslåt än ett orkesterverk, säger Nicke.

– Det går fortare i alla fall, säger Jesper. Det är mycket hantverk man ska behärska i min värld.

Sedan är båda rörande eniga om att det inte är så enkelt som det kan verka att skriva en treackordslåt som verkligen är bra.

ÖMSESIDIG RESPEKT

Den som förväntar sig rivalitet eller friktion från det här mötet blir med andra ord besviken. Som så ofta är fallet med personer som är trygga i det de gör, och uppnått framgång med det, handlar det snarare om ömsesidig respekt.

Ändå är de olika. Jesper är intresserad av stilblandningar, eller vad han själv kallar ”det som ligger mellan stilarna”. Han har en bakgrund som symfonirockare, gillar många ”arty” popband och spelar bland annat i improvisationsgruppen Altaír. Nicke är mer av en rockpuritan och söker sig till rockens basala (läs: genuina)

forts. →

”För mig lockade själva ordet kompositör” *Jesper Nordin*

forts. →

uttryck. Han anser följaktligen att det är lite synd att större delen av hårdrockscenen tappat all kontakt med dess rötter i blues och rock'n'roll.

– Jag är egentligen skeptisk till de flesta fusioner – rap metal, klassiskt inspirerad hårdrock och så vidare, konstaterar han.

– Frågan är sedan vad som egentligen är renodlat, påpekar Jesper. Allt kommer ju någonstans ifrån, genom att någon testade gränser.

Tänker ni på att ni är era egna varumärken?

– Jag försöker givetvis undvika att göra fel grejor, men inte för att värda något varumärke, säger Nicke. Jag försöker mera tänka på hur jag reagerar när jag går in i en skivaffär. Jag är ju fortfarande ett fan själv.

– Hela den klassiska världen är så institutionaliserad, konstaterar Jesper. Det är en stor apparat med lång framförhållning. I det fallet handlar det mer om företagstänkande, nätverkande och så. Man ska träffa orkesterchefer. Men medialt har den här musiken så liten exponering, så det behöver man knappast tänka på.

– Det tycker jag verkar skönt, säger Nicke, som knappast är känd som linslus. Men det kanske är för mycket åt andra hållet, så att det blir tråkigt.

Vi talar om att som lyssnare ta in nya genrer och Jesper berättar om hur han som 15-åring sakta kom in i thrash metal, efter att stilen bjudit honom stort motstånd. De enas om att vissa genrer och vissa uttryck kräver mer, att det finns en del man aldrig kommer att gilla och annat som man närmar sig långsamt.

– Det får ta den tid det tar, säger Nicke. Man måste komma i kontakt med det vid rätt tid, på rätt plats för att man ska vara mottaglig. Jag har exempelvis inte varit inne på vare sig klassiskt eller jazz, men det kommer säkert att hända förr eller senare.

SKOLAD ELLER INTE?

En tydlig skillnad mellan deras världar är att en gedigen utbildning öppnar dörrar i Jespers värld, medan det – åtminstone i mer inskränkta rockkretsar – ses med skepsis på musikteori. Man ska vara en oskolad ”vilde”.

– Men är inte det mest hos så'nna jobbiga typer som en själv, som fått för sig att det finns en massa regler? säger Nicke självvisniskt.

Han menar dock att det finns en anledning till att uttryck som ”musikhögskolefunk” är ett skällsord i vissa kretsar.

–Eftersom rocken i grunden är så pass primal kan det faktiskt vara ett hinder att veta alltför mycket om vad man pysslar med. Det ”ska” liksom inte vara full kontroll. Och det håller jag nog fast vid, inte bara för att jag själv saknar musikalisk utbildning. Men sedan är det förstås inte alltid så enkelt. Det kan finnas olika skäl till att man går en musikalisk utbildning.

Jesper påpekar att långtifrån allt på rockscenen präglas av det primala och okontrollerade uttrycket:

– Visst finns det band som kör in allt på en dag, men det finns också rockband som lägger två år på inspelningen av en platta, vilket motsvarar den tid det tar att komponera en timsång opera. Och inom den moderna konstmusiken finns det folk som är oerhört snabba och även det kan bli bra.

Jesper berättar om den höga nivå – kompositionsmässigt men också allmänkulturellt – som råder i Frankrike, där han är mest verksam. Nicke konstaterar att det är oerhört intressant men också verkar väldigt gammaldags.

Hur ser man då i dag på att en tonsättare som Jesper privat mest lyssnar på popmusik? Är det något man måste tala tyst om?

– Tvärtom, det är ju så oerhört vanligt, menar han. De första tonsättare med bakgrund i både rock och klassiskt dök upp på 70-talet. Då ansågs det nytt och fräscht och det skrevs mycket om det. I dag är det självklart att unga tonsättare har lyssnat på populärmusik, det är ju oftast den musik man stöter på redan som barn. Det är snarare ovanligt med det fåtal som lyckats undgå popen, säger Jesper.

Nicke Andersson har just nu inget förlagsavtal men Hellacopters katalog ligger hos Universal Music Publishing.

– De har arbetat en del med att få ut låtarna i andra sammanhang och fått ut lite till TV-spel och så – men man kan alltid tycka att det kunde vara mer av den varan, konstaterar Nicke.

Låtarna från hans sentida dödsmetallprojekt Death Breath ligger dock i manus.

– Det skulle nog inte vara så lätt att placera dem i i någon reklam eller TV-serie, ler han.

Sedan förra året har Jesper Nordin det tyska förlaget Edition Peters som förläggare.

– Att ha ett så stort förlag i ryggen är väldigt skönt i kontakt med orkestrar och institutioner. Det blir också som ett slags ”approval mark” från en av de stora aktörerna på den internationella nutida musikscenen. Men jag vet att väldigt många klagar på sina förlag eftersom de hade hoppats att förlaget skulle agera mer som agent och sälja in musiken till festivaler och orkestrar. Eftersom de får en tredjedel av alla royalties tycker man att de skulle ha ett starkt incitament. Men samtidigt betyder ju det att de framför allt satsar på sådant som i princip säljer sig själv. Jag är personligen väldigt nöjd eftersom jag hade rätt klart för mig vad de kunde och inte kunde göra.

INSPIRATION

Hur ser då låtskrivandet/komponerandet ut för de båda upphovsmännen? Nicke börjar förklara:

– För mig är det mest en akustisk gitarr framför TV:n. Oftast kommer det bitar till kanske tio låtar under en timme. Men eftersom jag är så dålig på att spela in är det de som hänger kvar som jag ”blir tvungen” att göra en demo av. Men det händer aldrig att hela låten kommer med en gång. Det är ofta en ackordföljd och en sångmelodi till en vers eller en brygga – aldrig en text, det är något man måste slita med när det är deadline.

Ungefär hur lång är processen från idé till låt?

– Blir jag råpeppad – vilket inte händer ofta – kan det gå fort, speciellt som jag har möjlighet att spela in hemma nu. Förra året ringde jag och bokade en studio när jag skrivit klart två låtar, i stället för att spela in en demo.

I Jespers fall börjar det alltid med en beställning.

– Eftersom det krävs en så lång framförhållning och jag har beställningar fram till 2012.

– Beställer man ett visst stuk? Undrar Nicke.

– Nej, man kan säga att tonsättaren ÅR sitt stuk, förklarar Jesper. Det man vet innan är ensemble och beställd längd på verket. Vissa tonsättare bryr sig inte så mycket om sammanhanget det ska framföras i, medan jag gärna vill känna till helheten innan, vilka andra verk som ska spelas och så, säger Jesper.

Nicke skriver huvudsakligen till sina egna projekt (och man förstår att det räcker, på hans CV finns förutom tidigare projekt också två album med soulrockbandet The Solution). Han får sällan förfrågningar om att skriva.

– Men jag har absolut inga problem med det. Jag blev till och med tillfrågad att skriva en låt till den senaste Melodifestivalen och skickade in en, berättar han något överraskande. Tänkte att man kanske kunde köpa lite nya grejer till studion om den blev spelad. Men jag hade nog plötsligt blivit lite krasslig samma dag om de bett mig sitta i ”green room”. (I årets melodifestival fick emellertid upphovsmännen inte ens sitta i green room/artikelför-

fattarens anmärkning).

Vi pratar kontakter. Jesper kom in på Ackis utan att ha fått någon musik framförd och då var det viktigt för honom att ta vara på alla kontakter.

– Jag var en sådan som själv initierade projekt, något som mina äldre kollegor inte skulle haft en tanke på och som jag vet att det sågs snett på från vissa håll. Men i och med att det är en sådan explosion av svenska tonsättare, går det inte att sitta och vänta och tänka ”de ska komma till mig”. Man måste jobba aktivt, vilket jag alltså alltid gjort. Samtidigt måste man veta sitt värde och inte vara för pushig.

En av de saker som Nicke finner märkligt med den klassiska världen, är hur sällan ett verk framförs. Att många väntar i fem år innan de framför ett verk en andra gång, hur bra det än är. En stor skillnad mot popvärlden, där alla som rör sig på offentlig plats stöter på en stor hit nästan dagligen.

– Fast det finns paralleller med de här vågorna. Ett rockband kan ju inte vara utsatt för ”hype” oavbrutet, funderar Nicke.

ATT VARA SIN EGEN

Till sist, hur stor trygghet känner ni som egenföretagare, rent ekonomiskt? Finns oron där och gnager?

– Jag har börjat känna lite oro. Vi slutade ju med The Hellacopters i oktober. Och det funkar väl ett par år till, men det finns ju ingen som helst säkerhet. Man vet inte hur musikbranschen ser ut om fem år, det händer ju grejor, på gott och ont. Folk vill ju måla upp en så himla hopplös bild, men man får inte gnälla för mycket. Man får försöka hänga med i stället. Skivförsäljning har aldrig varit en betydande del av min inkomst.

– Det är ju upp till en själv att hitta sätt att få det att funka, sammanfattar Jesper. I mitt fall har jag kommit in i ett skede där man får beställningar, lite stipendier och lite priser – men det kan man ju aldrig räkna med. Får jag 9 000 eller 90 000 kronor i STIMPengar? Får jag stipendier på 100 000 eller noll kronor? Och jag har ingen faktisk inkomst att tala om, så jag kan inte ta ett lån eller så. Vill man ha trygghet i min värld ska man undervisa. Jag har gjort det lite och det är skitkul, men det tar mycket kraft att sätta sig in i någon annans musik och ansvara för deras utveckling. Spännande, men också krävande. Det är många som börjar undervisa som sedan nästan inte har tid att komponera. Det går att kombinera, men det kräver mycket av en.

Båda lever sannerligen som de lär och tillhör de mest produktiva och initiativrika inom sina respektive fält. Bortsett från den rent musikaliska begåvningen, är deras proaktiva grundinställning säkert en av hemligheterna bakom deras framgångar.

När Musikförläggarens utsände lämnar kaféet där intervjun ägt rum står de båda upphovsmännen fortfarande och pratar engagerat. Nicke ber Jesper om skivtips och e-postadresser utväxlas. Det här är nog inte deras sista möte.

Anders Lundquist

JURIDIK MED JOHAN

OUTGIVEN MUSIK KAN INTE SÄLJAS

En artikel om att vissa anser sig ha rätt att sälja outgiven musik, tankar kring framtida förändringar av tredje kapitlet i upphovsrättslagen ("URL") och lite konkurrensrätt.

FÖRSTAGÅNGSUTGIVNING

Vissa gör gällande att om ett verk finns på exempelvis youtube.com så kan de per automatik spela in och sälja en cover av verket, trots att det aldrig har funnits att köpa i butik eller på Internet. Den "patentaren" funkar dock inte...!

Upphovsmannen/rättighetsinnehavaren har ensamrätt att ge ut verket. Detta följer av § 2 URL. För att underlätta licensiering etc. upplåter upphovsmannen, som bekant, till STIM/ncb att hantera tillstånd rörande exemplarframställning. Så kallad förstagångsutgivning omfattas dock inte av STIM/ncb-licensiering utan för det krävs upphovsmannens uttryckliga samtycke.

Med utgivning av verk avses att verket har förts i handeln eller eljest har blivit spritt till allmänheten. Detta finner man stöd för i § 8 stycke 2 URL. För att utgivning skall anses ha skett krävs att ett visst antal exemplar av verket har framställts och spridits. Att ett exemplar av verket streamas utgör därför inte någon utgivning. Detta framgår om man närmare studerar Bernkonventionen art 3.3 som får anses vara vägledande för tolkning av svensk upphovsrätt.

En ytterligare förutsättning för att en utgivning skall anses ha inträffat är att spridningen har gjorts med rättighetsinnehavarens samtycke, se prop. 1973:15 s. 156 f och Henry Olssons kommentar till URL, andra upplagan, sid 121.

Man kan sammanfatta det hela så här:

Har det funnits exemplar av ett verk att köpa, som skiva eller download, på laglig väg så kan man i de flesta fall få tillstånd från STIM/ncb att framställa och sälja verket. I annat fall måste man fråga upphovsmannen/rättighetsinnehavaren om tillstånd.

Det är av stor vikt att understryka att om en upphovsman har ingått ett förlagsavtal så är det vanligtvis så, enligt förlagsavtalet, att det är musikförlaget som avgör när verket skall ges ut. Det vill säga det är inte OK att en upphovsman lägger ut verk på fildelningssajter utan förlagets samtycke och det ger inte heller upphov till en utgivning. Det är i så fall fråga om ett väsentligt avtalsbrott och kan få till följd att förlaget har rätt att häva avtalet och kräva skadestånd. Likaså kan ju upphovsmannen, om denne är artist, även bli impopulär hos sitt skivbolag.

UPPHOVSRÄTTSLAGEN OCH FRAMTIDA ÄNDRINGAR AV DENNA

Professor Jan Rosén har fått i uppdrag att göra en översyn av tredje kapitlet i URL. Upphovsrättsutredningen har tagit fram i vart fall en diskussionspromemoria rörande nya lagbestämmelser och ett delbetänkande kommer under året.

Inledningsvis kan man konstatera att det tidigare inte har funnits skäl att detaljreglera marknaden, jämför vad som angavs i auktoritetskommitténs betänkande på 1950-talet, och det

finns det inte heller idag. Förlagsbranschen är väl fungerande och branschens aktörer samarbetar väl både på individ- och organisationsnivå. SMFF, FST och SKAP har utarbetat avtal för att standardisera villkoren, se smff.se. Dessutom är det så att förlagen konkurrerar sinsemellan och kan inte ha villkor som inte upphovsmännen godtar. Då väljer upphovsmännen ett annat förlag. Merparten av förlagen tillämpar idag dessutom villkor som är betydligt förmånligare för upphovsmännen än de som föreslås i diskussionspromemorian.

Det har även varit tal om en kodifiering av specifikationsgrundsatsen/specifikationsprincipen. Principen innebär, något förenklat, att rättighetshavaren inte anses ha upplåtit en mer omfattande rätt än vad som klart framgår av avtalet. Principen tillämpas i svensk rätt trots att den inte finns angiven i URL. Om lagstiftaren avser införa en sådan princip i URL gäller det inte bara att i lagtexten ta fasta på det som är nedtecknat utan även vad som parterna har avsett och menat, både när avtalet ingicks och under avtalets löptid. Det är likaså av vikt att ändringar i URL inte får till följd att avtal måste omförhandlas och att eventuella framtida lagändringar därför bara skall gälla avtal som ingås från dagen för lagens ikraftträdande. Man skall i sammanhanget komma ihåg att tvisterna mellan upphovsmän och förlag idag är väldigt få och det vore mycket olyckligt om det skulle bli omfattande diskussioner om var rättigheterna ligger etc. Detta med tanke på att marknaden (upphovsmän och förlag) sköter detta på ett bra sätt idag.

Något annat som dessutom är mycket viktigt är att vi idag inte vet vad för tjänster etc. som kommer att göras tillgängliga på musikmarknaden i framtiden, vilket försvårar en detaljreglering markant. I detta tidevarv är det svårt att ha ett längre perspektiv än några år och då är det inte förnuftigt att gå in och detaljreglera.

Det finns emellertid en del som är förlegat i tredje kapitlet. Jag tänker på de produktionstekniska bestämmelserna (§§ 32-35) det vill säga hur många verk som får tryckas, intyg från tryckerier och nytryck. Det är bra att dessa bestämmelser kommer att försvinna. Även bestämmelsen vad gäller ny upplaga känns onödig.

KONKURRENSLAGEN

Vi har fått en ganska ny konkurrenslag. Förbuden mot konkurrensbegränsande samarbeten och missbruk av dominerande ställning kvarstår oförändrade. Sanktionerna skärps emellertid och därmed riskerna för de företag som medvetet eller omed-

vetet inte följer konkurrensreglerna. De starkare sanktionerna gäller även det personliga ansvaret för företagsledare och styrelseledamöter. Om man lite förenklat skall ange vad man får och inte får göra kan man sammanfatta det hela så här.

Detta får man:

- Informera om och öka intresset för förlagens rättigheter.
- Underlätta licensiering genom att undersöka behovet av olika typer av licensiering.
- Ta fram statistik, så länge man inte kan ta fram priset på olika licensieringar/produkter etcetera.

Detta får man inte:

- Tala om priser och rabatter med sina kollegor på konkurrentbolagen.
- Dela upp en marknad.
- Avhandla och ta fram avtalsvillkor som kan snedvrída konkurrensen.

INKASSERANDE ORGANISATIONER

Det är inte enkelt att vara en organisation som skall inkassera medel till sina medlemmar. STIM är ju involverat i ett antal konkurrensrättsliga ärenden och ALIS är mitt upp i en tvist med Mediearkivet. Tvisten rör en digital arkivering av ett verk som har skett utan tillstånd. Detta medger svarandebolaget, men det kan inte godtas att det inte vet vilka ytterligare upphovsmän ALIS företräder och ej heller de belopp ALIS yrkar. Tingsrätten ansåg att samarbetet i ALIS stred mot konkurrensrätten, bland annat för att ALIS inte kunde anses vara en så kallad collecting society, vilket STIM är. Då samarbetet stred mot konkurrensrätten var upphovsmannens anslutningsavtal ogiltigt och ALIS ansågs därmed inte ha rätt att företräda rättighetsinnehavarna. Tingsrätten ansåg vidare att yrkad ersättning inte var rimlig. I det fall ALIS hade haft rätt att företräda käranden ansåg tingsrätten att ersättningen endast skulle ha uppgått till 200 kr för nyttjandet och 500 kr i ersättning för ideell skada. Vi får nu se vad som händer i hovrätten när ALIS har anlitat ombud i denna för dem viktiga tvist.

Vi hör!

Johan Bergby
johan.bergby@smff.se
08-783 88 00

PS. Niklas Enebloms verk Full Moon Party är en höjdare.

TILL SIST · NOTISER

I detta nummer presenterar vi Anders Lundquist som ny projektledare för Musikförläggaren

Vilken är din bakgrund?

– Är framför allt musiksribent. Började med Västerbottens-Kuriren i Umeå 1982. Fem år senare flyttade jag till Stockholm. Har varit Musikredaktör på P3:s ”Radioapparaten”, Chefredaktör för More Music och Redaktionschef/Chefredaktör på Topp40. Var Musikredaktör på MI när den var en tidning. Har varit Sverigekorrespondent för Billboard Magazine. Frilansar för ett antal tidningar. Mycket branschbevakning har det blivit, även om det i första hand är musiken jag brinner för. Har inte recenserat livemusik på många år, men går fortfarande på konserter flera gånger i veckan.

Gör du något annat än skriver?

– Förutom att ha en tonårsson hemma? – Ja, jag är periodvis lärare i Stilanalys på KY Musik & Eventarrangörskap i Nyköping och sitter med i Konstnärsnämndens arbetsgrupp för musikerstipendier. Sedan är det extra kul att jobba med Musikförläggaren, eftersom jag i mån av tid skriver låtar till olika artister. Det är med andra ord inte svårt att identifiera sig med huvuddelen av tidningens läsekrets!

Kommer vi att se några förändringar i Musikförläggaren framöver?

– Det tror jag, inte minst visuellt. Det faktum att musikbranschen nu delvis jobbar under nya villkor, bör belysas ännu mer. Vi välkomnar all input: från artikeluppslag och nyhetstips, till kritik och beröm!

Nya medlemssidor

Smff.se har utökats med en medlemssektion för våra medlemsföretag. Missa inte att ta del av den mängd information och dokument som rör våra arbetsgrupper, aktuella medlemsfrågor och organisationen. Allt från fördjupning i juridik, licensiering/synk etc. till aktuella events och notfrågor. På dessa sidor hittar du också vårt kalendarium samt info om medlemsförmåner. Läs mer på smff.se om hur du öppnar ett konto.

Vi lottar ut 5 st presentkort på tjänsten Spotify Premium (6 månader) bland de som registrerar sig innan 1:a maj 2009.

DATUM att komma ihåg 2009

23 april: SMFF:s Årsstämma – Sandhamnsgatan 79, Stockholm

26 juni: Almost Famous på Peace & Love-festivalen – Borlänge

8 september: Almost Famous 10-års jubileum – Nalen, Stockholm

6 november: Musikförläggarnas Pris 2009 – Berns, Stockholm

SMFF välkomnar ny medlem

Silver Man AB blev invald i SMFF vid extraföreningsstämman den 9 oktober 2008.

Personalförändringar Air Chrysalis

Efter att Ben Malén i höstas blev ny VD för Global Chrysalis GSA i Tyskland har Åsa Enström blivit General Manager med övergripande ansvar för Skandinavienkontoret. Hon kommer även fortsättningsvis att arbeta med Business & Legal Affairs och nås på asa.enstrom@chrysalis.se.

Air Chrysalis rekryterade också två nya medarbetare under hösten som båda jobbar med A&R. Pia Sjöberg (pia.sjoberg@chrysalis.se) jobbar internationellt med förlagets låtar och har tidigare själv varit aktiv som både artist och låtskrivare. Kaine Taylor (kaine.taylor@chrysalis.se) har tidigare erfarenheter från skivbolaget I Made This och jobbar med att utveckla Air Chrysalis band och artister samt att signa nya talanger.

Nya ägare till Bonnier Music Publishing

I höstas köpte Termidor Musikverlag Verwaltungs GmbH ut Bonnier Entertainment AB från SMFF:s medlemsförlag Bonnier Music Publishing. Lars Wiggman, VD och delägare, fortsätter driva förlaget från det nya kontoret på Kungsholmsgatan 10 i Stockholm. Notera också att de i och med de nya ägarförhållanden bytt e-post adresser till: fornamn.efternamn@bonniermusicpub.com

Nysigningar

Air Chrysalis Scandinavia har skrivit förlagskontrakt med Jaakko Salovaara a.k.a. JS16. Jaakko är mannen bakom världssuccén Bomfunk MC's som han skrev och producerade samtliga låtar för och även Darude vars ”Sandstorm” låg i topp på en mängd listor världen över.

Universal Music Publishing har signat bandet Union Square som nyligen släppte debutalbumet ”Making bets in a burning house” via Warner Music.

SMFF

Box 27327, SE -102 54, Sandhamnsgatan 79, +46(0)8 783 88 00, info@smff.se, www.smff.se

Om ni har nya kontaktuppgifter eller inte vill ha tidningen skickad till er, vänligen skicka ett mail till uppdatera@smff.se